

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711010213
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6711010213.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného W. L., pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. mája 2021 o odvolaní obžalovaného W. L. a Krajského prokurátora Banská Bystrica proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/40/2011 zo dňa 17. 09. 2019 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/40/2011 zo dňa 17. 09. 2019 vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e:

G. W. L. nar. XX. XX. XXXX v Q., trvale bytom Q. - U., J. XXXX/XX,

podľa § 221 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 3 (troch) rokov.

Vo zvyšných častiach zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie krajského prokurátora z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/40/2011 zo dňa 17. 09. 2019 bol obžalovaný W. L. uznaný vinným pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

ako zástupca spoločnosti W., s.r.o. so sídlom B. XX, XXX XX Q., v presnejšie nezistenom čase mesiaca február XXXX v R., v úmysle získať neoprávnený majetkový prospech, využíjúc plnú dôveru, ktorú požíval u predstaviteľov spoločnosti P. kaštieľ, s. r. o. so sídlom J. T. XXX, XXX XX R., týmto predložil na podpis preberací protokol stavby bez toho, aby si tieto vykonanie prác fyzicky overili na mieste samom, po získaní podpisu vystavil faktúry, ktoré im následne predložil k úhrade a to faktúru č. XXXXXXXX zo dňa XX.

XX. XXXX na sumu X.XXX.XXX,-- Sk a č. XXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX na sumu XXX.XXX,-- Sk, ktoré nadväzovali na S. o dielo č. XXXX/XXX zo dňa XX. XX. XXXX medzi zhotoviteľom - spoločnosťou W., s.r.o. v zastúpení W. L. a objednávateľom - spoločnosťou P. kaštieľ, s. r. o. v zastúpení T. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. XX, C. nad S., M., ktorej predmetom plnenia mala byť v období od XX. XX. XXXX do XX. XX. XXXX úprava a rekonštrukcia jestvujúceho objektu SO XX haly v S. L. súp. č. XXXX nachádzajúceho sa na LV č. XXXX, k. ú. S. L., postaveného na pozemku parc. č. XXXX/XX, súp. č. XXXX nachádzajúceho sa na LV č. XXXX, k. ú. S. L., postaveného na pozemku parc. č. XXXX/XXXX a súp. č. XXXX, nachádzajúceho sa na LV č. XXXX, k. ú. S. L., postaveného na pozemku parc. č. XXXX/XXX, v tej dobe patriaceho, resp. časť v užívaní spoločnosti P. kaštieľ, s. r. o., pričom si bol vedomý, že vyfakturované rekonštrukčné práce vykonané na tomto objekte neboli, napriek tomu predložením súpisu vykonaných prác, preberacieho protokolu stavby, vystavením faktúr a utvrdzovaním predstaviteľov spoločnosti P. kaštieľ, s. r. o. R., vykonanie stavebných prác predstieral, čím by v prípade uhradenia faktúr vznikla spoločnosti P. kaštieľ, s. r. o. so sídlom J. T. XXX, XXX XX R. škoda vo výške X.XXX.XXX,-- Sk, t. j. XXX.XXX,XX €.

Za to okresný súd obžalovaného W. L. odsúdil podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3, § 39 ods.1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. obžalovanému uložil trest zákazu akejkoľvek podnikateľskej činnosti vo svojom mene alebo v mene iného v trvaní 3 (tri) roky.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podal odvolanie obžalovaný W. L., ktoré dodatočne dňa X.X.XXXX písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. R. XX.X.XXXX proti rozsudku podal odvolanie aj krajský prokurátor.

Obžalovaný v odôvodnení odvolania spresnil, že odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Zvolene zo dňa 17.09.2019, vydaným pod sp. zn. 4T/40/2019 smeruje do viny, právnej kvalifikácie a trestu, teda voči všetkým jeho výrokom. Na úvod uviedol, že zastáva názor, že citovaný rozsudok prvostupňového súdu, rozsudku senátu Okresného súdu Zvolen, okrem toho, že je chaotický, nezrozumiteľný, skutok v ňom opísaný je neurčitý, nie je ani v súlade s Ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ako aj ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä Trestným zákonom a Trestným poriadkom. Má za to, že je nezákonný, nakoľko na jednej strane má závažné formálne a procesné vady, nerešpektujúce základné zásady trestného konania, a na druhej strane má aj závažné hmotnoprávne vady, ktoré spočívajú v nesúlade predmetného rozhodnutia s právnymi predpismi SR. Takisto má za to, že ani konanie ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku a prebiehalo na prvostupňovom súde, na Okresnom súde Zvolen, nebolo v súlade Ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ako ani ostatnými všeobecnými právnymi predpismi, najmä Trestným zákonom a Trestným poriadkom, pričom súd nepostupoval podľa základných zásad trestného konania, vyjadrených v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Podľa jeho názoru, senát okresného súdu taktiež absolútne tendenčne v predmetnom odsudzujúcom rozsudku cituje len tie svedecké výpovede, resp. tie ich časti, ktoré sú v jeho neprospech a absolútne ignoruje nielen svedecké výpovede, ale dokonca aj znalecké posudky, v ktorých sa uvádzajú veľmi podstatné skutočnosti, avšak v jeho prospech a v prospech objektívneho zistenia skutkového stavu veci. Zo všetkých vypočutých svedkov a znaleckých posudkov senát okresného súdu v procesnom postavení prvostupňového súdu, prevzal do rozsudku výlučne len tie výpovede, znalecký posudok a listinné dôkazy, ktoré potvrdzujú jeho nezákonný záver o jeho vine a nezákonnú a následne potom aj bezdôvodnú právnu kvalifikáciu skutku. Je presvedčený, že napadnutý rozsudok nielenže nerešpektuje základné zásady trestného konania, ale dokonca je v príkrom rozpore s nimi, nakoľko doposiaľ vykonaným dokazovaním stále nebolo preukázané, že mal v úmysle svojim konaním obohatiť sa na úkor poškodeného, pričom k takémuto záveru jednoducho nie je možné dospieť, nakoľko jeho konanie k neoprávnenému obohateniu sa na úkor poškodeného ani náznakom nikdy nesmerovalo, naopak bolo nepochybne preukázané, že jeho konanie bolo v súlade so zmluvou, ktorú s poškodeným uzatvoril.

Nadalej a opakovane namieta skutočnosť že v predmetnej veci sa vôbec konalo a koná aj trestné konanie, pretože predmetný skutok nie je a ani nemôže byť posudzovaný ako trestný čin, pričom poukazuje nielen na ustanovenia § 2 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, ale aj na ustanovenie § 1

a ustanovenie § 8 Trestného zákona ale aj na ustanovenie čl. 49 ods. a čl. 50 ods. 1 Ústavy SR. Skutočnosť, že o uvedenom skutku sa koná trestno-právny proces je podľa jeho názoru nielen v rozpore s hore citovanými ustanoveniami základných zásad trestného konania a v nesúlade s uvedenými článkami Ústavy SR, ale je aj v príkrom rozpore s Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv z roku 1950, a Listinou základných práv a slobôd. Podotýka, že v danom prípade nemohol naplniť a ani nenaplnil skutkovú podstatu trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, teda uviesť niekoho do omylu alebo využiť niečí omyl. Jeho konaním nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu podvodu, nikoho neuviedol do omylu, neobohatil sa na nikoho úkor, a ani nevyužil nikoho omyl na vlastné obohatenie sa. Skutok kladený mu za vinu, a za ktorý bol aj senátom okresného súdu odsúdený, je úmyselným trestným činom, preto pre naplnenie jeho „SPTČ“ je potrebné také konanie páchatel'a, ktoré spočíva v úmyselnom útoku páchatel'a na trestným zákonom chránený objekt, tak ako to ukladá ustanovenie § 15 Trestného zákona. Má za to, že v danej veci sa jedná o obchodno-právnu vec, a preto trestno-právne konanie nie je namieste. Taktiež poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva. Má za to, že doterajším trestným konaním dochádza nezákonnému nahrádzaniu uplatnenia si prípadných práv poškodeného v obchodno-právnom konaní, ktorým si poškodený chce zrejme zastrieť a „uľahčiť“ si uplatnenie prípadných svojich práv a oprávnených záujmov, veď ako sa vyjadril, trestné konanie je zadarmo. Poškodený zrejme sleduje cieľ za každú cenu odsúdiť ho, a to pravdepodobne aj za použitia zásady „účel svätí prostriedky“. Tvrdenie údajného poškodeného je zrejme účelové tvrdenie, ktorým chce pravdepodobne za každú cenu dokázať, že podvodne konal, ako náhrada za obchodno-právne konanie alebo zakryť inú skutočnosť - vyhnúť sa plneniu svojej záväzku uhradiť mu jeho prácu.

Zastáva názor, že najzákladnejším, a teda jedným z najzávažnejším procesným pochybením senátu Okresného súdu Zvolen v predmetnom konaní je skutočnosť, že vo veci vôbec konal, bez rozhodnutia o opakovane vyslovených námietkach miestnej príslušnosti, hoci bol miestne nepríslušným súdom. Mal za to, a aj má za to, že Okresný súd vo Zvolene tým, že v predmetnej veci konal, ako miestne nepríslušný súd, porušil nielen ustanovenie § 17 ods. 1 Trestného poriadku, ale aj čl. 48 ods. 1, ods. 2 Ústavy SR, nakoľko tým, že konal, ho ako obžalovaného, odňal svojmu zákonnému sudcovi. Okresný súd Zvolen do dnešného dňa, teda v zákonnej 30-dňovej lehote nerozhodol a jeho námietkou sa nezaoberal, a to aj napriek tomu, že na konanie je príslušný Okresný súd Nitra. Nakoľko zo spisového materiálu je zrejme, že predmetný skutok sa mal stať v areáli K., S. L., kde sa nachádza nehnuteľnosť, na ktorej boli vykonávané práce, o ktorých obžaloba a poškodený tvrdia, že vykonané neboli, je zrejme, že na konanie o predmetnej veci je príslušný Okresný súd Nitra.

Ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, zo dňa XX.XX.XXXX, č. k. X L. X/XXXX, ktorým vyhovel mimoriadnemu dovolaniu Generálneho prokurátora Slovenskej republiky, podaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, zo dňa X.XX.XXXX, č. k. XXCob XXX/XXXX a rozsudku G. súdu vo S. zo dňa 09.06.2011, č.k. 9Cb 76/2007 a uvedené nezákonné rozsudky zrušil. Zároveň Najvyšší súd Slovenskej republiky v predmetnom rozhodnutí, v uznesení zo dňa 27.0X.2013, č. k.: 3 L. X/XXXX, vyslovil právny názor, že: navrhovateľ 1/ (obchodná spoločnosť W., s.r.o., B. XX, Q., uniesol dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že dojednané práce boli vykonané. Na to, aby však odporca (poškodený obchodná spoločnosť P. kaštieľ, s.r.o., so sídlom J. T. XXX, XXX XX R.) navrhovateľom tvrdené a preukázané vykonanie prác vyvrátil, nepostačuje, aby odporca preukázal, že jeho konateľ pri podpisovaní preberacieho protokolu neoveril, či boli dojednané práce reálne vykonané a v akom rozsahu. M. právneho názoru, vysloveného Najvyšším súdom SR v uvedenom rozhodnutí, zo strany okresného súdu považuje za takú skutočnosť, že napadnutý rozsudok okresného súdu je aj z tohto dôvodu nezákonným.

Taktiež namieta, že senát okresného súdu v predmetnom konaní doteraz nerozhodol o navrhovaných dôkazoch z jeho strany ani zo strany jeho obhajcov. Má za to, že senát úmyselne, zrejme z dôvodu aby sa s nimi nemusel v rozsudku vysporiadať, ignoroval nimi navrhované dôkazy. Takýto postup zo strany okresného súdu v ňom evokuje vysloviť názor, že súd rozhodoval, a to s najväčšou pravdepodobnosťou, ktorá hraničí takmer s istotou zrejme nielen za použitia zásady „účel svätí prostriedky“, ale pravdepodobne postupoval len takým spôsobom, aby ho za každú cenu mohli odsúdiť, a preto má za to, že rozhodol iba „ex cathedra“. Zastáva názor, že samotná obžaloba je nedôvodná, v prípravnom konaní došlo k viacerým porušeniam ustanovení Trestného poriadku, skutok nebol preukázaný, niektoré dôkazy boli zadovážené nezákonným spôsobom: znalecký posudok, výsluchy niektorých svedkov len pred vznesením obvinenia, iné výsluchy po vznesení obvinenia skopírované aj

s pravopisnými chybami - porušená zásada ústnosti. Ako obžalovaný s poukazom na rozhodnutie ÚS, najmä na odlišné stanovisko predsedu senátu JUDr. C. L., vzniesol námietku nepríslušnosti Okresného súdu Zvolen. Predsedníčka senátu k námietke uviedla, že k nepríslušnosti sa senát vyjadril na verejnom zasadnutí pri predbežnom prejednaní obžaloby, poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica o postúpení veci z dôvodu miestnej príslušnosti, s dôvodmi ktorého sa v plnom rozsahu stotožňuje. Keďže senát okresného súdu nevyslovil svoju miestnu príslušnosť, teda vo veci nerozhodol, ale nariadil hlavné pojednávanie a v tejto trestnej veci v konaní pokračoval a konal, teda konal nezákonne o obžalobe. Má za to, aj s poukazom na stanovisko predsedníčky senátu - stotožnenie sa so stanoviskom krajského prokurátora, že mimoriadne dovolanie Generálneho prokurátora SR namieta procesné postupy súdu, a preto sa nejedná o posúdenie hmotnoprávne, teda preto nevidí dôvod na prerušenie konania aj vzhľadom na jeho právo ako obžalovaného - prejednanie veci bez zbytočných prieťahov. Týmto súd na jednej strane sa snažil dodržiavať jeho práva obžalovaného a na druhej strane nepokladá namietané procesnoprávne postupy súdu zo strany Generálneho prokurátora SR za hodné zreteľa, hoci toto konanie bolo nezákonné.

Má za to, že sa senát okresného súdu v napadnutom rozsudku nevysporiadal, ale ani nerozhodol, a to bez akéhokoľvek odôvodnenia, ani o dôkazoch, ktoré navrhoval a následne v nadväznosti potom na to, sa nezaoberal ani s jedinou námietkou, ktoré viackrát predostrel súdu.

Poukázal, že konateľ poškodeného T. S. absolútne nenamietal žiadne nevykonanie diela, takisto ani C. N., a ani žiadne nedorobky na diele pred svedkami (T. Q. a L. U. L.), práve naopak konateľ T. S. na pokyn spoločníka C. N. preberá faktúru a súpis vykonaných prác a dáva spolu s C. N. ústny príslub na jej uhradenie v lehote splatnosti XX.XX.XXXX spolu s faktúrou XXXXXXXX v sume X.XXX XXX,- Sk (XXX.XXX,XX V.), teda na zaplatenie celého diela v sume spolu X.XXX XXX,- Sk (XXX.XXX,XX V.).

Taktiež poukázal na stretnutia s C. N., T. S., L. N. U., M. B. a T. Q., pritom má za to, že vytesnením a prehliadnutím týchto po sebe časovo následných stretnutí a neakceptovaním ich výsledkov a dohôd z nich so zástupcami poškodeného T. S. a C. N., ako aj zástupcom E. L. s.r.o. T. Q. už vyšetrovateľ, ako aj následne B. prokuratúra v Banskej Bystrici v podanej obžalobe účelovo prehliadali absolútny rozpor v tvrdeniach zástupcov poškodeného P. kaštieľa s.r.o. s reálnou skutočnosťou, ktorá sa udiala v čase od prevzatia diela v S. L. dňa XX.XX.XXXX až do podania žaloby jeho spoločnosťou W., s.r.o. dňa XX.XX.XXXX na G. súd S. na zaplatenie pohľadávky. Uvedené rozpory taktiež nijako neodstránil ani Okresný súd Zvolen v tomto súdnom konaní, práve naopak, týmto udalostiam neprikladal žiadnu váhu a prehliadal ich napriek tomu, že boli v jeho prospech a na jeho obhajobu.

Ďalej uviedol, že výpovede svedkov T. S. a C. N. považuje za nedôveryhodné a tendenčné, málo konkrétne a vyháňajú sa skutočným zdôvodneniam svojho konania. Pokiaľ ide o svedka I. M. B., podľa neho je tu minimálne podozrenie, že tento svedok zmluvne, prostredníctvom svojej obchodnej spoločnosti za odmenu zastupoval spoločnosť E. L. s. r. o. a spoločnosť jeho manželky Y. I., s. r. o a zasa protistranu P. kaštieľa s. r. o. pri hľadaní a sprostredkovaní kúpy - predaja nehnuteľnosti v S. L. a za obe sprostredkovateľské spoločnosti vystupoval svedok I. B. - podozrenie z nekalej obchodnej praktiky. P. preto nemôže byť dôveryhodný, je totiž priamo zainteresovanou osobou na výsledku trestného konania.

V podanom odvolaní poukazuje aj na výpovede svedkov F. B., U. F., G. Q., T. I. Q., T. Q., T. U. U., C. B. a T. M., F. Q., Y. R., U. P., U. U., ktoré majú potvrdzovať jeho obhajobu.

Má za to, že rozsah ním vykonaných prác paradoxne vyplýva aj z fotodokumentácie predmetnej haly v S. L., ktorú vo forme CD doručil svedok T. Q. G. súdu S. v tomto trestnom konaní. P., že na tejto fotodokumentácii bol zobrazený stav haly pred vykonávaním stavebných prác, zo strany žalobcu jednoznačne potvrdil v trestnom konaní aj svedok G. Q..

Rozsah stavebných prác vykonaných jeho spoločnosťou W., s.r.o. pre poškodeného P. kaštieľa s.r.o. pritom jednoznačne vyplýva z písomných dôkazov, vlastnoručne podpísaných poškodeným (jeho konateľom T. S.), potvrdzujúcich skutočné vykonanie diela a jeho rozsah, a to Protokolom o odovzdaní stavby zo dňa XX.XX.XXXX, Krycím listom rozpočtu zo dňa XX.XX.XXXX, N. č. XXXXXXXX na sumu X.XXX XXX,-Sk, splatnou dňa XX.XX.XXXX, ktorú prevzal odporca dňa XX.XX.XXXX, spolu s U. súpisu realizovaných prác, N. č. XXXXXXXX na sumu XXX XXX,- Sk, splatnou dňa XX.XX.XXXX, ktorú prevzal odporca dňa XX.XX.XXXX, spolu s U. súpisu realizovaných prác. A. písomné dôkazy sú spochybnované

iba na základe jednostranných tvrdení konateľa poškodeného T. S. a jediného spoločníka poškodeného C. N., ktorí uviedli, že konateľ T. S. podpísal tieto doklady bez predchádzajúcej prehliadky stavby v časovej zaneprázdnenosti, a to na pokyn spoločníka N., teda na základe tvrdení osôb, ktoré mali naliehavý osobný a ekonomický záujem tvrdiť to, čo tvrdili, a ich tvrdenie možno označiť iba za účelové tvrdenie.

A. má za to, že rozsah vykonaných prác v neposlednom rade vyplýva z kúpnej ceny podľa predmetnej kúpnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX, ktorá predstavuje sumu XX.XXX XXX,- Sk (X XXX XXX,XX V.), keď poškodený P. kaštieľ s.r.o. túto halu nadobudol v marci XXXX (cca XX mesiacov pred jej predajom spoločnosti E. L. s.r.o.) za sumu iba cca XX XXX XXX,XX Sk (XXXXXX,XX V.). Za predmetných XX mesiacov od kúpy tejto haly v marci XXXX do jej predaja spoločnosti E. L. s.r.o. dňa XX.XX.XXXX sa tak hodnota haly zvýšila 8-násobne, pričom v tomto období nedošlo k žiadnej inej okolnosti, ktorá by mohla spôsobiť zvýšenie hodnoty okrem stavebných prác vykonávaných jeho spoločnosťou W., s.r.o. od polovice decembra XXXX do začiatku februára XXXX. S. iná okolnosť spôsobila akokoľvek zvýšiť cenu haly nenastala, žiadne iné stavebné ani rekonštrukčné práce na tejto hale od jej kúpy poškodeným P. kaštieľ s.r.o. do jej predaja vykonané neboli.

P. zásadné námietky zhrnul aj vo svojej výpovedi, na obsah ktorej v plnom rozsahu poukazuje.

Má za to, že sudkyňa L.. T. M. voči nemu konala zaujato, pričom postupuje postupom, z ktorého je bez akýchkoľvek pochyb zrejmé, že je odhodlaná ho odsúdiť za každú cenu.

M., aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 17.09.2019, sp. zn. XT/XX/XXXX, ktorým bol uznaný za vinného z trestného činu, obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, zrušil a spod obžaloby ho podľa ustanovenia § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil, nakoľko sa skutok nestal, alternatívne aby odvolací súd predmetný rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský prokurátor v podanom odvolaní uviedol, že ho podáva pre chýbajúci výrok o obligatórnom uložení ochranného opatrenia - ochranného dohľadu podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. v neprospech obžalovaného W. L. U., že z dôvodu ustanovenia § 76 ods. 1 Tr. zák. vyplýva, že súd uloží ochranný dohľad, ak odsudzuje páchatel'a z obzvlášť závažného zločinu na nepodmienečný trest odňatia slobody. V posudzovanom prípade boli obidve zákonné podmienky kumulatívne splnené. Preto, opierajúc sa o ustanovenie § 322 ods. 2 Tr. por. krajskému súdu navrhuje, aby bez zrušenia napadnutého rozsudku vec vrátil súdu prvého stupňa s nariadením, aby o chýbajúcom výroku rozhodol, alternatívne aby napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol s tým, aby chýbajúci výrok o uložení ochranného dohľadu doplnil.

G. W. L. sa na verejné zasadnutie, na ktorom sa rozhodovalo o uvedených odvolaniach nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil a požiadal odvolací súd, aby konal v jeho neprítomnosti.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa pridrižiava písomného podaného odvolania. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a doplnil ho o výrok podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. tak, že rozhodne o chýbajúcom výroku o uložení ochranného dohľadu. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, má za to, že okresný súd sa dostatočne vysporiadal so skutkovými okolnosťami a navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa v plnej miere pridrižiava písomného odôvodnenia odvolania. Poukázal na procesné a hmotnoprávne pochybenie Okresného súdu Zvolen, najmä na procesné pochybenie, o ktorom doteraz nebolo rozhodnuté, a to o námietke nepríslušnosti súdu - Okresného súdu Zvolen, ako aj o nerozhodnutí obhajobou navrhnutých dôkazov, čím okresný súd zadal priamo dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Má zato, že z doteraz vykonaného dokazovania vyplýva, že skutok aj keby sa stal, nie je trestným činom a v tejto súvislosti poukazuje na judikatúru NS SR, Ústavného súdu, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva. Z právnej opatrnosti poukazuje aj na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého neprimeraná dĺžka konania, podľa ktorého je 3 roky 4 mesiace, zadáva dôvod pri uznaní obžalovaného

za vinného, na mimoriadne zníženie trestu, pričom v tejto súvislosti nie je možné brať v úvahu ani ustanovenie § 39 Tr. zák., tento právny názor premietol aj do svojej judikatúry aj NS SR. V danej veci sa vedie trestné stíhanie už viac ako 10 rokov. Podľa ich názoru na základe týchto prikrých hmotnoprávných a procesnoprávných porušení nielen Trestného poriadku a Trestného zákona, ale priamo aj porušením základných ľudských práv obžalovaného došlo k vydaniu nezákonného rozsudku zo strany Okresného súdu Zvolen, ktoré musí revidovať Krajský súd v Banskej Bystrici, a preto navrhol, aby napadnutý rozsudok Okresného súdu Zvolen odvolací súd zrušil ako nezákonný a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného oslobodí spod obžaloby krajského prokurátora podľa ustanovenia § 285 písm. a) Tr. por., nakoľko skutok sa nestal, alternatívne poukazujúc na závažné pochybenia súdu predmetný rozsudok zrušil a vrátil Okresnému súdu Zvolen na odstránenie týchto pochybností na opakované a riadne prejednanie a rozhodnutie vo veci.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. Tr. por. zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora boli podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolania boli podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Úvodom odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok tak, ako bol písomne vyhotovený, spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. Z jeho dôvodov je totiž zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Z jeho obsahu je tiež zrejmé, ako sa vysporiadal s konkrétnou obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval preukázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení Trestného zákona. V tejto súvislosti treba uviesť, že súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočným spôsobom vysvetlil, k akým zisteniam došiel na základe konkrétnych vykonaných dôkazov, ako tieto dôkazy hodnotil. Závery súdu prvého stupňa, ktoré v smere skutkových zistení z týchto dôkazov vyvodil, považuje odvolací súd za logické a zodpovedajúce vykonaným dôkazom. Na rozdiel od obhajoby odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval v prerokúvanej veci tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na svoje rozhodnutie. Taktiež zistil, že všetky dôkazy v prerokúvanej veci boli získané zákonným spôsobom a súd prvého stupňa ich hodnotil jednotlivo aj v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Obžalovaný podal rozsiahle odvolanie, v tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že nie je jeho povinnosťou vysporiadať sa so všetkými námietkami procesných strán, ale len s tými, ktoré majú význam pre rozhodnutie.

Pokiaľ ide obžalovaným o namietané procesné pochybenia súdu, tak odvolací súd v tomto smere nezistil žiadne také vady, pre ktoré by bolo nevyhnutné zrušiť odvolaním napadnutý rozsudok.

Obžalovaný v podanom odvolaní namieta zaujatosť predsedníčky senátu L. T. M., touto otázkou sa už krajský súd zaoberal vo svojom uznesení sp. zn. XNto/X/XXXX z XX. júna XXXX, pričom konštatoval, že neboli zistené dôvody pre vylúčenie predsedníčky senátu z prejednávania a rozhodovania v tejto trestnej veci. Odvolací súd poznamenáva, že situácia sa od posledného rozhodnutia krajského súdu nezmenila, dôvody zaujatosti predpokladané ust. § 31 ods. 1 Tr. por. neboli zistené, a preto v tejto súvislosti považuje námietku za neopodstatnenú.

G. W. L. opakovane namietal príslušnosť Okresného súdu Zvolen konať vo veci. Krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že v danom prípade bola vec pôvodne prejednávaná na Okresnom súde Banská Bystrica pod. sp. zn. 1T/102/2010, keďže prokurátor Krajskej prokuratúry Q. Q. v prejednávanej veci

podal na obžalovaného W. L. obžalobu dňa XX.XX.XXXX na G. súde Banská Bystrica, ktorý na základe námietky obžalovaného rozhodol uznesením sp. zn. XT/XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX tak, že G. súd v Banskej Bystrici vyslovil svoju miestnu nepríslušnosť a vec postúpil Okresnému súdu Zvolen ako súdu miestne príslušnému. Okresný súd Zvolen na základe tejto skutočnosti dňa 31.1.2012 vo veci vykonal verejné zasadnutie o predbežnom prejednaní obžaloby (§ 243 ods. 1 Tr. por.), na ktorom obhajca obžalovaného vzniesol námietku miestnej príslušnosti súdu, pritom poukázal na ustanovenia § 17 ods. 3 Tr. por. prvá veta a navrhol, aby súd podľa § 241 ods. 1 písm. a) Tr. por. postúpil trestnú vec na prejednanie príslušnému súdu, a to súdu, v ktorom sa obvinený zdržiava, alebo pracuje. Okresný súd na verejnom zasadnutí tomuto návrhu nevyhovel, čím založil svoju príslušnosť. Obžalovaný dňa XX.X.XXXX písomne opätovne vzniesol námietku miestnej príslušnosti súdu, v ktorej uviedol, že skutok kladený mu za vinu, opísaný v obžalobe Krajského prokurátora Banskej Bystrici sa mal stať v S. L. v areáli K., a keďže v hore uvedenom konaní nebolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 23 ods. 1 Tr. por., jeho zákonným súdom je G. súd v M. a nie Okresný súd vo S.. Navrhol, aby Okresný súd vo Zvolene vyslovil svoju miestnu nepríslušnosť vzhľadom na ustanovenie § 17 ods. 1 Tr. por. a vec postúpil miestne príslušnému súdu, ktorým je Okresný súd v Nitre. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní Okresného súdu Zvolen dňa 18.6.2013 zotrval na námietke miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Zvolen, ktorej súd nevyhovel. Obžalovaný dňa 23.4.2012 podal Ústavnému súdu Slovenskej republiky sťažnosť, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1 T 102/2010 z 28. februára 2011 a postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 40/2011, v ktorej namietal nepríslušnosť Okresného súdu Zvolen konať vo veci. Ústavný súd uznesením č. II. ÚS 216/2012-16 zo dňa 4.7.2012 sťažnosť W. L. odmietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že „po námietke sťažovateľa, že o veci koná miestne nepríslušný súd, Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec Okresnému súdu Zvolen. Okresný súd Zvolen založil svoju miestnu príslušnosť a vo veci začal konať. Keďže tak urobil opatrením technicko-organizačnej povahy (§ 10 ods. 19 Trestného poriadku), nebol povinný o tom vydať písomné rozhodnutie, ani ho doručovať účastníkom. Bolo vecou sťažovateľa, ak s miestnou príslušnosťou Okresného súdu Zvolen nesúhlasil, aby v súlade s § 23 ods. 3 Trestného poriadku podal ako subjekt trestného konania (§ 10 ods. 11 Trestného poriadku) návrh na odňatie a prikázanie veci najbližšiemu spoločne nadriadenému súdu, teda Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Skutočnosť, že sťažovateľ svoje zákonné oprávnenie nevyužil, nemôže sama osebe založiť právomoc ústavného súdu konať o námietke sťažovateľa, že o jeho veci koná miestne nepríslušný súd. Pokiaľ obžalovaný poukazuje na odlišné stanovisko jedného člena senátu T.. C. L., odvolací súd nevidí dôvod ho analyzovať, keďže podstatné vo veci je meritórne rozhodnutie senátu ústavného súdu.

Odvolací súd v súvislosti s námietkou obžalovaného pripomína, že príslušnosť súdu je určená ustanovením § 17 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého „konanie vykonáva súd, v ktorého obvode bol trestný čin spáchaný“. Prvotným hľadiskom pre určenie miestnej príslušnosti je miesto spáchania činu. Miestom spáchania činu je predovšetkým miesto, kde bolo uskutočnené konanie, ktoré napĺňa znaky trestného činu, ako aj miesto, kde nastal alebo mal nastať následok trestného činu. Podľa § 20 Trestného poriadku, ak je podľa predchádzajúcich ustanovení daná príslušnosť niekoľkých súdov, konanie vykonáva ten súd, na ktorom podal prokurátor obžalobu alebo ktorému bola vec postúpená nepríslušným súdom. Zo žalovaného skutku pritom vyplýva, že časť skutku bola spáchaná v S. L. v obvode G. súdu Nitra a časť v Dudinciach, teda v obvode Okresného súdu Zvolen, preto tento súd bol v zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 a § 20 Trestného poriadku vo veci príslušným na konanie o obžalobe Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici č. Kv XX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nemohol stotožniť s námietkou obžalovaného. Pokiaľ obžalovaný považoval Okresný súd Zvolen za nepríslušný konať v jeho veci, mal podať návrh na odňatie a prikázanie veci (§ 23 ods. 3 Tr. por.), čo však neučinil.

Obžalovaný taktiež namieta, že súd nevykonal ním navrhované dôkazy. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že procesné strany boli písomne vyzvané na podanie návrhov na vykonanie dokazovania, pričom boli upozomení v zmysle ustanovenia § 240 ods. 3 Trestného poriadku, na to, že vykonanie neskôr navrhnutých dôkazov, ktoré stranám boli známe v čase doručenia výzvy, môže súd odmietnuť. Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí Okresného súdu Zvolen o predbežnom prejednaní obžaloby dňa 31.1.2012, nepredniesol návrhy na doplnenia dokazovania. Odvolací súd poznamenáva, že proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania), je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia.

Trestný poriadok pritom neurčuje, a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Do práva obvineného na obhajobu patrí neodmysliteľne aj právo navrhovať dôkazy v zmysle § 34 ods. 1 a § 44 ods. 2 Trestného poriadku. Toto právo si však netreba zamieňať s povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní, resp. súdu vykonať každý jeden navrhovaný dôkaz. Pokiaľ súd prvého stupňa nevykonal dôkazy navrhnuté obžalovaným, keďže vykonanými dôkazmi mal zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, preto odvolací súd nevzhliadol dôvod na vyslovenie záveru, že boli porušené ustanovenie Trestného poriadku, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a tým súvisiace právo obhajoby.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného k skutkovým okolnostiam odvolací súd zdôrazňuje, že si v celom rozsahu argumentáciu súdom prvého stupňa uvedenú v napadnutom rozsudku ohľadom zavinenia obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku v plnom rozsahu osvojil a bolo by nadbytočné ju na tomto mieste znovu opakovať, napriek tomu odvolací súd k veci dodáva.

Z analýzy odôvodnenia odvolania obžalovaného vyplýva, že v podstate tento len opakuje, prípadne čiastočne modifikuje svoju obhajobu použitú v trestnom konaní.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že dňa 02.01.20XX spoločnosť W., s. r. o. so sídlom B. XX, XXX 07 Q. v zastúpení obžalovaným W. L. ako zhotoviteľ a spoločnosť P. kaštieľ, s. r. o. so sídlom J. T. XXX, XXX XX R. ako objednávateľ v písomnej forme uzatvorili S. o dielo č. XXXX/XXX. N. II. S. upravoval U. plnenia. U. čl. II. bod X.X.X sa zhotoviteľ zaväzuje zhotoviť vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť pre objednávateľa dielo „H. a rekonštrukcia jestvujúceho objektu haly v S. L. podľa požiadaviek objednávateľa, podľa ponuky zhotoviteľa, ktorú predložil objednávateľovi, a ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy, v rozsahu a v cenovej špecifikácii uvedených v položkovom rozpočte a v B. liste rozpočtu v Sk, vypracovanom pre zhotovované dielo U. F. dňa XX.XX.XXXX, ktorého fotokópia tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy a podľa podmienok dohodnutých v tejto zmluve. U. čl. II. bod X.X zhotoviteľ vyhlasuje, že je oprávnený a odborne spôsobilý zhotoviť dielo podľa tejto zmluvy v zastúpení F. B. - A. - P. N. I.. S. upravoval čas plnenia a podľa čl. I.. bod 3.1 sa zhotoviteľ zaväzuje dokončiť a odovzdať dielo v lehote do 30 dní od odovzdania a prevzatia staveniska. N. IV. S. upravoval K. diela. U. čl. IV. bod X.X cena za zhotovenie diela v rozsahu výkaz výmer bola stanovená dohodou zmluvných strán v zmysle zákona č. XX/XXXX Z. z. o cenách v platnom znení a F. č. XX/XXXX Z. z. v platnom znení. U. čl. IV. bod X.X celková cena za objekt s R. činila X.XXX.XXX,- Sk. U. čl. IV. bod X.X zhotoviteľ vyhlasuje, že cena za zhotovenie diela je kompletná a bola stanovená na základe položkového rozpočtu a B. listu rozpočtu v Sk. S. vyhlasuje, že si prepočítal všetky výmery a tieto ocenil v celom rozsahu. Zmluvné strany sa dohodli, že zhotoviteľ nemá nárok na navýšenie dohodnutej ceny za zhotovenie diela z dôvodu chybného výpočtu výmery. R. XX.XX.XXXX spoločnosť P. kaštieľ, s. r. o. ako objednávateľ a spoločnosť W., s. r. o. ako zhotoviteľ podpísali v S. L. S. o odovzdaní staveniska stavby F. hala v S. L., oprava výrobných a kancelárskych priestorov, oprava strešnej konštrukcie podľa S. o dielo č. XXXX/XXX, v ktorom termín realizácie bol uvedený od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX. Súčasne je na zápise aj odtlačok pečiatky F. B. A. - P. a podpis. R. XX.XX.XXXX spoločnosť W., s. r. o. v zastúpení obžalovaným W. L. ako odovzdávajúci a spoločnosť P. kaštieľ, s. r. o. ako preberajúci v zastúpení konateľom T. S. podpísali Protokol o odovzdaní stavby „F. hala v S. L., Oprava výrobných a kancelárskych priestorov, Oprava strešnej konštrukcie“. V U. bol rozsah prác uvedený: v rozsahu odsúhlaseného položkového rozpočtu a ako drobné závady bolo uvedených: dokončenie reflexného náteru strechy D. v ploche XXXX mX a termín odstránenia závad do 5 pracovných dní.

Obžalovaný nesúhlasí, že by práce neboli vykonané v dohodnutom rozsahu a spáchanie skutku uvedeného vo výroku napadnutého rozsudku v celom rozsahu popiera. Práce mal pre spoločnosť obžalovaného vykonávať podnikateľ F. B., keďže nemal dostatok pracovníkov, preto si ako subdodávateľa vybral G. Q.. G. obžalovaného majú potvrdzovať predovšetkým výpovede svedkov F. B. a G. Q., ktorý mal práce vykonávať so svojimi spolupracovníkmi.

Z vykonaného dokazovania je však zistiteľné, že obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku usvedčujú najmä výpovede poškodeného C. N., svedka T. S., svedka W. K. X. a svedka T. Q..

To, že požadované práce na úprave rekonštrukcie objektu v S. L. neboli vykonané, vyplýva z výpovede svedka T. Q. zo spoločnosti E. L., s.r.o., ide o nezainteresovaného svedka, pričom odvolací súd sa nestotožňuje s názorom obhajoby, že svedok potvrdzuje ich verziu. Svedok podrobne popísal, ako vyzerala hala pri jeho prvom vstupe do nej vo februári XXXX, že nebolo zo stavebných a rekonštrukčných prác vykonané absolútne nič, pričom uviedol, ktoré spoločnosti následne rekonštrukčné a stavebné práce vykonali, ale už pre kupcu - spoločnosť E. L., pre ktorú pracoval na pozícii, z ktorej mal prehľad o akýchkoľvek majetkových investíciách spoločnosti, pretože bol manažérom nákupu. Spoločnosti, ktoré halu rekonštruovali boli P., s.r.o. F., ktorá spoločnosť okrem iného robila aj betonárske práce na podlahe a má k tomu aj príslušné listinné doklady. Strechu robila zase spoločnosť F. - V. s.r.o. F. ostatné stavebné a rekonštrukčné práce sa robili v réžii samotnej spoločnosti E. L. a to inštalácie technológie, sadrokartónové priečky, znižovanie stropov, výspravky vnútorných a vonkajších stien, maľovanie vnútorných aj vonkajších priestorov, príprava administratívnej budovy, sociálne zariadenia. Svedok na hlavnom pojednávaní predložil ním vyhotovenú fotodokumentáciu z obdobia, keď už mali byť firmou W. tvrdené rekonštrukčné a stavebné práce vykonané, pričom táto potvrdzuje jeho výpoveď. Tieto skutočnosti potvrdil aj ďalší nezainteresovaný svedok R. R., pracujúci v rozhodnom období pre spoločnosť E. L.. P. uviedol, že prvýkrát bol v hale v S. L. v mesiaci február alebo marec XXXX spolu s kolegom p. Q., kedy si všetko nafotili. Nepriamo potom súvislosti uvádzané svedkom Q. potvrdili všetci svedkovia, ktorí zastupovali ním spomínané podnikateľské subjekty.

Taktiež svedok W. K. X. zástupca spoločnosti E. L., s.r.o. potvrdil, že až po kúpe sa na továrni zúčastňovali rôzne firmy, ktoré robili výstavbu, t. j. elektrina, voda, plyn, betonáž, podlahy, oprava strechy, kancelárie, záchod a výrobné haly. To, že práce na objekte, ktoré mala vykonať spoločnosť obžalovaného boli realizované až následne, vyplýva aj z výpovedí ďalších svedkov uvedených v napadnutom rozsudku.

Obžalovaný je zo spáchania skutku usvedčovaný aj S. posudkom č. X/XXXX znalkyne z odboru stavebníctvo, pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností a odhad hodnoty stavebných prác I.. J. Q., ktorá bola do konania pribratá za účelom posúdenia časového obdobia vykonávania stavebných prác, ktoré deklarovali ako vykonané obžalovaný W. L. a svedkovia F. B. a G. Q.. Zo záverov znaleckého posudku okrem iného vyplynulo, že stavebné práce by podľa predložených dokladov spoločnosti W., s.r.o. mohli byť vykonané pri počte XX pracovníkov za 6 mesiacov. Ak by mali byť práce fakturované spoločnosťou W., s.r.o. zrealizované za jeden mesiac, muselo by na týchto prácach pracovať denne XX výkonných pracovníkov. Znalkyňa sa ďalej vyjadrila k druhom a množstvu materiálu, ktoré by potrebovali pracovníci na deklarované stavebné práce a to ihneď pri zahájení prác. Znalkyňa sa ďalej vyjadrila, že postupnosť vystavovania dokladov týkajúcich sa deklarovaných stavebných prác podnikateľskými subjektami W., s.r.o., F. B. - A. P. a G. Q. nezodpovedá bežnej stavebnej praxi, ale je opačná. S. konštatovala, že spoločnosť W., s.r.o. vystavila faktúry po XX.XX.XXXX, spoločnosť A. P. vystavila faktúry o pol roka neskôr, t.j. XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX a G. Q. vystavil faktúry pre spoločnosť A. P. až v januári XXXX. V bežnej stavebnej praxi sa malo postupovať opačne a navzájom si mali práce prevziať.

Na základe znaleckého posudku je potom jednoznačne spochybnená aj výpoveď a tvrdenia svedka G. Q. o počte pracovníkov zúčastňujúcich sa v priebehu januára XXXX na stavbe. S takým počtom pracovníkov (XX -XX), aký vo svojich prvotných výpovediach uvádzal svedok G. Q., práce vykonané jednoznačne nemohli byť, rovnako tak nemohli byť práce vykonané ani s počtom pracovníkov (XX - XX), ktorý G. Q. uvádzal vo svojej neskoršej výpovedi, ktorú podľa odvolacieho súdu účelovo zmenil a prispôboval k dôkaznej situácii. Za tejto situácie teda odvolací súd považuje výpoveď svedka G. Q., ako aj výpovede svedkov spolupracovníkov G. Q., ktorí mali práce v hale vykonávať, ako účelové, pretože dojednané práce nebolo možné reálne vykonať v takom rozsahu s uvedenými kapacitami a v takom krátkom čase.

Pokiaľ obhajoba ďalej poukázala, že spoločnosť poškodeného halu nadobudla v marci XXXX za sumu XX.XXX.XXX,- Sk a v januári XXXX ju predala spoločnosti E. L., s. r. o. za cenu X-násobne vyššiu, tak táto skutočnosť nemá vplyv na posúdenie trestnej zodpovednosti obžalovaného, keďže výška kúpnej ceny je vždy vecou dohody zmluvných strán.

Obžalovaný namietal, že sa okresný súd dostatočne nevysporiadal s jeho civilnou žalobou, keďže dňa X.X.XXXX podal na Okresnom súde Zvolen žalobu proti spoločnosti W. na zaplatenie 9.506 XXX,- Sk s

príslušenstvom v zmysle S. o dielo z XX. XX. XXXX, ktorá bola vedená pod č.k. XCb/XX/XXXX(neskôr XXCb/X/XXXX). G. súd uznesením č. k. XRob/XXX/XXXX-XX zo dňa XX.XX.XXXX, právoplatným dňa XX.XX.XXXX, pripustil, aby do konania na strane žalobcu ako žalobca 2/ pristúpil D.. T. A. - U. P., D. 8, Q., I.: XX XXX XXX. P. pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1/ sumu X.XXX.XXX,- Sk s príslušenstvom. U. vydaným rozsudkom č. k. XCb/XX/XXXX-XXXX zo dňa XX.XX.XXXX G. súd S. žalobu žalobcu 1/ a 2/ zamietol s tým, že žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. XXCob/XXX/XXXX-XXXX zo dňa XX.XX.XXXX rozsudok G. súdu S. č. k. XCb/XX/XXXX-XXXX zo dňa XX.XX.XXXX v prvej výrokovej vete o zamietnutí žalobného návrhu potvrdil, odvolacie konanie o odvolaní žalobcu 2/ zastavil a rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Následne Okresný súd Zvolen uznesením č. k. 9Cb/76/2007-1383 zo dňa 28.06.2012, právoplatným dňa 08.01.2013 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cob/195/2012-1432 zo dňa 31.10.2012 uložil žalobcovi 1/ povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 15.529,88 Eur a žalobcovi 2/ povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 7.161,35 Eur. Na základe mimoriadneho dovolania Generálneho prokurátora Slovenskej republiky Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 3 MOBdo/1/2013-1491 zo dňa 27.11.2013 právoplatným dňa 21.01.2014 rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25.04.2012, č. k. 43Cob/268/2011-1355 v časti výroku, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Zvolen z 09.06.2011 pod č. k. 9Cb/76/2007-1191 v prvej výrokovej vete o zamietnutí žalobného návrhu vo vzťahu k žalobcovi 1/, rozsudok Okresného súdu Zvolen z 09.06.2011, č. k. 9Cb/76/2007-1191 vo vzťahu k žalobcovi 1/ a uznesenie Okresného súdu Zvolen z 28.06.2012, č. k. 9Cb/76/2007-1383 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31.10.2012, č. k. 43Cob/195/2012-1432 vo vzťahu k žalobcovi 1/ zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Po vrátení veci Okresný súd Zvolen rozsudkom vo výroku I. žalobu v celom rozsahu zamietol. Vo výroku II. priznal žalovanému právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100% a vo výroku I.. uložil žalobcovi povinnosť na účet Okresného súdu Zvolen uhradiť 100% svedočného. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 43Cob/25/2019 zo dňa 29. januára 2020 rozhodol tak, že pod bodom I. rozhodnutie Okresného súdu Zvolen č. k. 12Cb/2/2014-2171 zo dňa 9. októbra 2018 v záhlaví v časti predmetu konania opravil tak, že správne má byť: „o zaplatenie 215.971,49 Eur s príslušenstvom“. II. Rozhodnutie Okresného súdu Zvolen č. k. 12Cb/2/2014-2171 zo dňa 9. októbra 2018 potvrdil . III. Žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný neuspel so svojou žalobou proti spoločnosti poškodeného, ktorého predmetom bolo plnenie úhrady za vykonané práce objektu SO 01 haly v S. L., teda jednalo sa o vymáhanie úhrady, ktorá je predmetom prejednávaneho skutku. Odvolací súd nevidí dôvod, aby sa bližšie zaoberal rozhodnutiami civilných súdov, keďže civilná vec bola právoplatne skončená a obžalovaný v nej so svojou obžalobou neuspel. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že v predmetnej veci súd posudzujúce trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného a nie obchodný spor medzi subjektmi.

K námietke obhajoby, že skutok podľa jeho názoru nie je možné kvalifikovať ako trestný čin, odvolací súd uvádza nasledovné:

Primárne je potrebné uviesť, že žalovaného trestného činu podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona sa dopustí, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu. Objektom trestného činu je cudzí majetok, bez ohľadu na druh a formu vlastníctva. Obohatením sa rozumie neoprávnené rozmnoženie majetku páchatel'a. Podvodné konanie spočíva v uvedenie do omylu, ktoré môže smerovať nielen voči poškodenému, ale aj voči inej osobe. Naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podvodu predpokladá existenciu príčinnej súvislosti medzi omylom určitej osoby (resp. nezalosti všetkých podstatných skutočností) a jej uskutočnenou majetkovou dispozíciou a ďalej príčinnú súvislosť medzi touto dispozíciou na jednej strane a škodou na cudzom majetku a obohatením páchatel'a alebo inej osoby na strane druhej. Omyl je rozpor medzi predstavou a skutočnosťou a pôjde oň vtedy, keď podvádzaná osoba nemá o dôležitej okolnosti žiadnu predstavu alebo sa domnieva, že sa nemá čoho obávať. Uvedením do omylu páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci, pričom môže ísť o klamstvo alebo aj o nepravdivú informáciu. Podstatné skutočnosti zamŕči páchatel', ktorý neuvedie pri svojom podvodnom konaní akékoľvek skutočnosti, ktoré

sú rozhodujúce alebo zásadné pre rozhodnutie podvádzanej osoby, pričom pokiaľ by tieto skutočnosti boli druhej strane známe, k plneniu z jej strany by nedošlo. V tejto súvislosti je dôležité uviesť, že obžalovaný uzavrel ako zhotoviteľ s poškodeným ako objednávateľom zmluvu o dielo s predmetom plnenia - rekonštrukčnými a stavebnými prácami, ktoré sa zaviazal vykonať v priebehu necelého jedného mesiaca. Následne predmet zmluvy v dohodnutom čase nevykonával, čo bolo preukázané vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa a napriek tomu zadovážal všetky potrebné listinné doklady ako súpisy vykonaných prác, preberacích protokolov stavebných prác, ktoré dal podpísať kompetentnej osobe ako aj objednávateľovi, pričom na mieste samom k reálnemu odkontrolovaniu, odovzdaniu a prevzatíu diela pred podpisom týchto dokumentov zmluvnými stranami nedošlo. Zároveň obžalovaný vystavil faktúry, ktorými fakturoval objednávateľovi nevykonaný predmet diela. Týmto spôsobom predstieral vykonanie stavebných a rekonštrukčných prác, ktoré nezrealizovala jeho spoločnosť ani podnikateľský subjekt F. B. A. - P., ani ďalší podnikateľský subjekt - fyzická osoba podnikateľ G. Q., ktorý mal v konečnom dôsledku dielo realizovať. U. a predložením listín súvisiacich so stavebnými prácami, vystavením faktúr a ich predložením objednávateľovi - poškodenému uvádzal tento do omylu v otázke splnenia predmetu zmluvy o dielo, nakoľko ním takto deklarovaný stav sa nezhodoval so skutočnosťou. Odvolací súd konštatuje, že škodlivý následok na majetku poškodeného nastal (v štádiu pokusu) v príčinnej súvislosti so zavineným konaním obžalovaného.

Obžalovaný teda úmyselne uviedol do omylu poškodeného, keď zneužil jeho dôveru. V prípade, ak by poškodený ako objednávateľ prác, uhradil obžalovaným vystavené faktúry, došlo by k reálnemu úbytku na majetku poškodeného, teda ku škode (§ 124 ods. 1 Tr. zák.) a následne k obohateniu obžalovaného vo výške 9 506357,- Sk (315.553,24 eur). V zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. sa jedná škodu veľkého rozsahu. Okresný súd potom správne po právnej stránke posúdil konanie obžalovaného W. L., ako obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr. zák., pretože sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle na škodu cudzieho majetku seba obohatiť tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu. Obžalovaný svojimi konaniami naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty predmetného trestného činu.

Pokiaľ ide o postavenie osoby obžalovaného v spoločnosti W., s. r. o. so sídlom B. XX, XXX 07 Bratislava, odvolací súd poznamenáva, že konanie právnickej osoby je upravené Obchodným zákonníkom, podľa ktorého orgánom oprávneným robiť v mene spoločnosti právne úkony je štatutárny orgán (konateľ). Konanie štatutárneho orgánu je priamym konaním podnikateľa, teda štatutárny orgán je oprávnený konať za spoločnosť vo všetkých veciach a zodpovedá za činnosť spoločnosti. Z obchodného registra je zistiteľné, že obžalovaný W. L. bol jediným spoločníkom a konateľom tejto spoločnosti.

Obžalovaný ďalej namietal, že v danej veci sa jedná o obchodno-právnu vec, a preto trestno-právne konanie nie je namieste.

K tomu odvolací súd uvádza, že obchodnoprávny vzťah má vlastný právny rámec určený ustanoveniami Obchodného zákonníka a v jeho zmysle (§ 1 ods. 2) subsidiárne aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Ak však konaním fyzickej osoby v priebehu dotknutých udalostí dôjde k naplneniu zákonných znakov trestného činu, je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a následne súdu vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť postupom podľa Trestných kódexov. U. „ultima ratio“ možno uplatniť jedine prostredníctvom materiálneho korektívu v rozsahu § 10 ods. X Tr. zák., teda v zmysle platnej a účinnej zákonnej úpravy, len pri prečinoch. L. korektív, ktorý je v preskúmvanej veci posudzovaný v prípade dotknutého činu nie je daný s poukazom na intenzitu charakterizujúcu prejednávany trestný čin. To je predovšetkým určené výškou škody, ku spôsobeniu ktorej konanie obžalovaného smerovalo, a ktorá je ako škoda veľkého rozsahu i okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby [221 ods.1, ods. 4 písm. a) Tr. zák.].

Krajský súd na záver tejto časti dodáva, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992). V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia

nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Odvolateľ primárne namieta v odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplynúť z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom právnych predpisov.

Krajský súd v tejto časti považuje napadnuté rozhodnutie okresného súdu, ale aj jeho postup, ktorý verdiktu predchádzal, za zákonný, nevykazujúc znaky svojvôle.

Odvolací súd následne preskúmaval výrok o treste a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu dostatočne neprihliadol na všetky zásady významné pre ukládanie trestov a na účel trestu tak, ako vyplývajú z ustanovenia § 34 Trestného zákona, čo malo za následok, že uložený trest je neprimerane prísny, preto výrok o uloženom treste odňatia slobody zrušil a rozhodol o treste sám.

Pokiaľ ide o uloženie trestu Krajský súd v Banskej Bystrici v súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti, ktoré sú potrebné pre správnu individualizáciu trestu. Pričom vychádzal z účelu trestu. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. V danom prípade obžalovanému podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. hrozil trest odňatia slobody vo výmere desať až pätnásť rokov. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Odvolací súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., keďže pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, pričom priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Tr. zák. u neho nevzhládol. Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Na základe modifikovanej trestnej sadzby obžalovanému hrozil trest odňatia slobody na 10 až 13 rokov a 4 mesiace.

Pri ukladaní trestu odvolací súd prihliadal, že škoda nevznikla (keďže sa jedná o pokus) a taktiež, že si poškodený nesplnil preventívnu povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka, (tzv. mieru opatrnosti), aby predišiel spôsobeniu škody, keďže podpísal preberací protokol stavby bez toho, aby si vykonanie prác fyzicky overil na mieste samom.

Odvolací súd nemohol opomenúť, že skutok pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie bol spáchaný v mesiaci február 2007. Prokurátor podal obžalobu na okresný súd dňa 16.9.2010. Súd rozhodol vo veci rozsudkom dňa 17.9.2019, teda po 12 rokoch a siedmych mesiacoch od spáchania skutku.

V súvislosti s ukladaním trestu považuje odvolací súd za potrebné pripomenúť, že ustanovenie Ústavy SR a medzinárodných zmlúv, ktoré sa týkajú práva na súdnu ochranu či práva na spravodlivý proces upravujú činnosť súdu, prípadne garantujú práva občana, ktoré má súd v súdnom konaní rešpektovať.

Podľa článku 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa článku 144 ods. 1 ústavy, sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom.

Podľa článku 7 ods. 5 ústavy, medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

Podľa článku 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd pri rozhodovaní o trestnom obvinení je každá dotknutá strana oprávnená na spravodlivé a verejné prerokovanie svojej veci uskutočnené v primeranej lehote nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Podľa § 2 ods. 4 Tr. por. ak tento zákon neustanovuje niečo iné, postupujú orgány činné v trestnom konaní z úradnej povinnosti; musia trestné veci prejednávať čo najrýchlejšie a dôsledne zachovávať občianske práva zaručené ústavou.

Porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote je bezpochyby významným zásahom do princípov zaručujúcich právo na spravodlivý proces a odporuje účelu trestného konania. Neadekvátne prieťahy a neprimeraná dĺžka trestného konania sú javy v rozpore aj so základnými zásadami trestného práva. Pri prieťahoch a neprimeranej dĺžke konania sa stráca účel trestného konania, a to, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia v primeranej lehote spravodlivo potrestaní.

V týchto súvislostiach odvolací súd má za to, že dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obtiažnosť veci a procesný postup orgánov činných v prípravnom konaní a súdu výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach, je takou okolnosťou prípadu, ktorá odôvodňuje pri ukladaní trestu použiť mimoriadne zmierňovacie ustanovenie podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Vzhľadom na celkovú dĺžku konania, ktorú odvolací súd považuje za neprimeranú, preto s prihliadnutím aj na článok 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolu č. 11, dospel k záveru, že je už neučelné obžalovanému ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, a preto odvolací súd uložil obžalovanému trest pod zákonom určenú spodnú hranicu trestnej sadzby v zmysle § 221 ods. 4 Tr. zák., a to vo výmere dvoch rokov. Vzhľadom na doterajší riadny život obžalovaného za splnenia podmienok ustanovenia § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu obžalovanému podmiennečne odložil za súčasného určenia skúšobnej doby v trvaní troch rokov.

Keďže obžalovanému nebol uložený trest spojený s výkonom trestu odňatia slobody, neboli splnené zákonné podmienky na uloženie ochranného dohľadu podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., ako sa v podanom odvolaní domáhal prokurátor, a preto krajský súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku, pričom výrok o treste zákazu činnosti, ako správny ponechal nedotknutý, pretože obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil ako štatutárny orgán obchodnej spoločnosti.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.